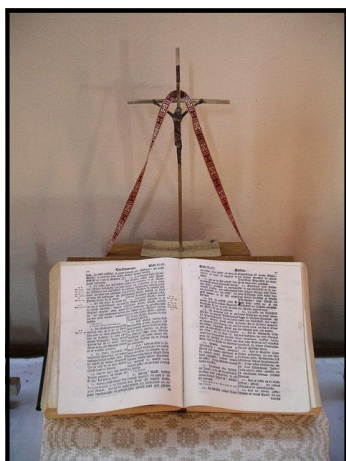

SIDNEJAS EV.LUT.LATVIEŠU

Draudzes *Vēstnesis*

CHURCH MESSENGER
of the Latvian Ev. Lutheran Church in Sydney.
A.B.N. 82 001 210 144

2013.g. septembris

Ik katrs vārds

“Viņš atbildēja un sacīja: “Stāv rakstīts: cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikkatra vārda, kas iziet no Dieva mutes.” (Mt 4:4)

Mīļie draugi Jēzū Kristū!

Cilvēkam Dieva Vārds ir nepieciešams, lai viņš dzīvotu. Tāpat kā miesa nevar dzīvot bez barības, tā mūsu gars un dvēsele nevar dzīvot bez Dieva Vārda. Kur Dieva Vārda nav, tur trūkst dzīvības. Cilvēks bez Dieva Vārda nedzīvo vārda pilnā nozīmē, bet drīzāk tikai eksistē.

Cilvēks, kas dzīvo bez Dieva, iespējams, pats to nesaprot un nemaz īsti neredz savu situāciju. Viņš varbūt skatās uz savām mantām, uz savu karjeru, uz visu, kas pieder, un domā: man ir labi, man ir viss, kas dzīvei nepieciešams.

Bet ko saka Dievs? Vienu ieskatu redzam Jāņa atklāsmes grāmatā, kur vēstulē Laodiķijas draudzei Jēzus saka: *“Tu saki: es esmu bagāts, un man ir pārpilnība, un man nevajag neieka, bet tu nezini, ka tu esi nelaimīgs, nožēlojams, nabags, akls un kails. Es tev došu padomu: pērc no Manis zeltu, uguns kvēlē kausētu, lai tu būtu bagāts, un baltas drēbes, lai tu apsegtos un tava kailuma kauns neatklātos, un acu zāles tavas acis svaidīt, lai tu kļūtu redzīgs.” (Atkl 3:17–18)*

Problēma ir tā, ka cilvēki, kas nebaro savu garu un dvēseli ar Dieva Vārdu, neredz. Viņiem acis ir aizlipušas. Tikai tad, kad lasām Dieva Vārdu, atveras mūsu saprašana. Slavenais Bībeles mācītājs *Derek Prince* mēdza teikt: *“Kad tu lasi Dieva Vārdu, tad Dieva Vārds lasa tevi.”*

Tā tas arī ir, jo Dieva Vārds ir dzīvs. *“Dieva Vārds ir dzīvs un spēcīgs un asāks par katru abās pusēs griezīgu zobenu un spiežas dziļi iekšā, līdz kamēr pāršķir dvēseli un garu, locekļus un smadzenes, un ir domu un sirds prāta tiesnesis. Un nav radījuma, kas Viņa priekšā apslēpts, bet viss ir atsegts un atklāts Viņa acīm: Viņam mēs dosim norēķinu.” (Ebr 4:12–13)*

Šajā citātā ir vairākas lietas, kuras nopietni jāpārdomā.

Pirmā. Dieva Vārds ir dzīvs un spēcīgs. Jēzus pats par sevi teica: *“Es Esmu dzīvības maize. Kas pie manis nāk, tas nesalks, un kas man tic, tam neslāps nemūžam.”* (Jņ 6:35)

Cilvēks, kas sevī neuzņem dzīvo un spēcīgo Dieva Vārdu, vienmēr ir izsalcis un izslāpis. Viņš visu laiku dzenas vai ilgojas pēc kaut kā vairāk. Viņu neapmierina tas, kas ir, jo dvēsele ir izsalkusi un gars izslāpis. Šīs slāpes remdēt var tikai Dieva Vārds. Jēzus mācīja: *“Uzņemiet sevī nevis iznīkstošo barību, bet barību, kas paliek mūžīgai dzīvībai, kuru jums dos Cilvēka Dēls, jo Dievs Tēvs Viņu ir apzīmojis.”* (Jņ 6:27)

Vārdi “uzņemiet sevī” nav tikai vienreizējs notikums, bet tie jāpilda pastāvīgi un regulāri. Ja Bībele stāv grāmatplauktā nelasīta un neatvērta, ko tā tev dod? Tas ir tāpat kā tad, ja esi izsalcis, bet ledusskapis pilns ar labu ēdienu, bet tu to neatver un neēd.

Dieva barība ir laba barība. Tā nav iznīkstoša. Tā paliek mūžīgajai dzīvībai. Jēzus teica, ka debess un zeme zudīs, bet Dieva Vārds paliks mūžīgi. Šis Vārds ir spēcīgs! Tas ir dzīvs! Tas nekad nezudīs! *“Jo, kā lietūs un sniegs nāk no debesīm un turp neatgriežas, pirms tas nav veldzējis zemi, to apaugļojis un tērpis zaļumā, ka tā dod sēklu sējējam un maizi ēdējam, tāpat tas ir ar Manu Vārdu, kas iziet no Manas mutes. Tas neatgriezīsies pie Manis tukšā, bet tam jāizdara tas, ko Es vēlos, un jāizpilda savs uzdevums, kādēļ Es to sūtīju.”* (Jes 55:10-11)

Dzīvais Dieva Vārds pilda Dieva pavēles. Tas ir Dieva Vārds. Ne cilvēka vārds, bet Dieva Vārds. Dievs ir dzīvs un spēcīgs, un Viņš darbojas caur savu Vārdu. Dievs pats iedvesa rakstītājiem pierakstīt Viņa Vārdu.

“Visi šie raksti ir Dieva iedvesti un ir noderīgi mācībai, vainas pierādīšanai, labošanai, audzināšanai taisnībā, lai Dieva

cilvēks būtu pilnīgs, sagatavots katram labam darbam.” (2Tim 3:16–17)

levērojiet vārdu “visi”! Visi šie raksti ir Dieva iedvesti. Tos rakstīja Svētais Gars caur cilvēkiem. Tie nav cilvēka izgudroti, bet Dieva dzīvais un spēcīgais Vārds. Tātad Dieva Vārds ir dzīvs un spēcīgs.

Otrā. Dieva Vārds ir domu un sirds prāta tiesnesis. Dieva Vārds ir tas standarts, ar ko mēram visu dzīvi. Dieva Vārds nav tikai mūsu barība, tas ir arī mūsu pamats, mūsu balsts, mūsu ceļa plāns, mūsu morālais kompass. Tas mums skaidri pasaka, kas ir pareizi un kas ne. Tas dod mums Dieva baušļus, nevis ieteikumus, kā daudzi tos šodien mēģina dēvēt.

Ja pilnībā nevadāmies pēc Dieva Vārda, tad ļoti ātri noejam no ceļa un atrodamies grēka jūras dziļumos. Ja Dieva Vārds mūs notiesā, tas tikai tāpēc, lai vestu uz grēku nožēlu un lai mēs saņemtu pēc Dieva žēlastības piedošanu Kristū Jēzū.

Dieva Vārds pieved mūs pie brīnišķīgās patiesības, ka tas ir labo ziņu vēstnesis. Evaņģēlijs ir labā vēsts. Bez Dieva Vārda mēs to nezinātu.

“Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību, jo Dievs Savu Dēlu nav sūtījis pasaulē, lai Tas pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur Viņu tiktu glābta. Kas tic Viņam, netiek tiesāts, bet, kas netic, ir jau spriedumu dabūjis, tāpēc ka nav ticējis Dieva vienpiedzimušā Dēla Vārdam.” (Jņ 3:16–18)

Dieva Vārds atnes mums prieka vēsti, ka Jēzus Kristus, mūs mīlēdams, ir samaksājis mūsu pelnīto sodu. Viņš nomira mūsu vietā, lai mēs, ticēdami uz Viņu, varētu būt brīvi no grēka un dzīvotu mūžīgi Tēva namā.

Trešā. Dieva Vārdam mēs dosim norēķinu. Vēlreiz atgādināšu: *“Un nav labošanai, audzināšanai taisnībā, lai Dieva*

mēs dosim norēķinu.” (Ebr 4:13) Vienu dienu katrs no mums stāvēs Dieva priekšā, un mēs dosim norēķinu par savu dzīvi. Tiksim tiesāti ar Dieva Vārdu. Ja to ticībā esam uzņēmuši, pēc tā dzīvojuši, tad būs labi. Ja esam to noraidījuši, atšķaidījuši, ignorējuši, tad tas mūs tiesās.

Dievs mums ir dāvājis Savu Vārdu. Saņemsim šo Viņa dāvanu. Baudīsim un redzēsīm, cik tas ir labs. Saprātīsim, ka, jo vairāk mēs to sevī uzņemsim, jo spēcīgāka būs mūsu ticība. *“Tātad ticība rodas no pasludinātās vēsts, bet vēsts – no Kristus vārdiem.” (Rm 10:17)*

Ticība rodas un aug no Dieva Vārda. Tāpat kā mēs katru dienu barojam savu miesu, barosim savu iekšējo cilvēku ar dzīvo spēcīgo Dieva Vārdu. Satversim visu, ko Dievs dod, un nedzīvosim no maizes vien, bet no ik katra vārda, kas iziet no Dieva mutes. Viņam lai gods un slava! Āmen.

Jūsu mācītājs Colvin MacPherson

PATEICĪBA

Pateicos visiem, kas mani apsveica 50 gadu dzimšanas dienā. Paldies padomei par praktisko dāvanu, - jaunu portfeli. Paldies dāmām, par tik skaisti dekorētu zāli un pirmklasīgām pusdienām. Tiešām izjutu jūsu un visu apsveicēju un labvēļu mīlestību. Ir tiešām svētīgi, ka mēs kā draudze esam viena jauka un mīļa garīga ģimene.

Nulē notikušās Draudžu Dienās, visi viesi un dalībnieki piedzīvoja, ka mūsu dāmas pārspēj dažu labu restorānu, ēdienu kvalitātē un pasniegšanā. Mūsu dāmām, priekšniekam un padomei izsaku lielu lielu paldies un mudinu katram lasītājam darīt to pašu. Mēs esam svētīti ar tik jaukiem un spējīgiem darbiniekiem. Tie kas pieliek savu roku mūsu draudzes dārbā, to dara ar sirsnīgu mīlestību, un vienmēr priecājās, par ikkatru, kas nāk palīgā.

Pateicos Dievam, ka mums ir priekšnieks un padome, kas ir pārliecināti

savā ticībā, un kas mani atbalsta tik spēcīgā veidā.

PATEICĪBAS

Saņemta skaista pateicība no Vollongongas draudzes sekretāres Laumas Reinfeldes sakarā ar draudžu dienām:

Mīlais Colvin!

Paldies Tev, Taviem amata brāļiem un

Tavai lieliskajai virtuves komandai

par brīnišķīgajām Draudžu dienām. No sirds izbaudījām mīlo, kristīgo

gaisotni, sadraudzību un miesas un gara

maizi. Rīko vēl! Mēs piesakāmies jau uz

nākmajām Dr. dienām. To darbu Dievs

nevar nesvētīt.

Izvilcumi no viesu lektora prāvesta Krist

Kalniņa ēpasta:

Mīlais Colvin! Gribēju pateikt Tev, Lindai un

jums visiem paldies par laiku, kuru varējām

pavādīt kopīgās lūgšanās, garīgās

pārdomās, sarunās un sadraudzībā. Sirds

visas šīs dienas ir pilna ar pateicību Dieva

priekšā, jo īpaši par Tevi un Lindu, kuros

esam atraduši vairāk kā labus draugus, jo

jūs esat kļuvuši par mūsu garīgo ģimeni,

par mūsu brāli un māsu Jēzu Kristū. Nav

lielāka prieka un īpašas sirds gaviles, jo

esam atraduši Dieva Žēlastības pilnos

traukus, par kuriem nav nekā dārgāka šajā

pasaulē. Un, ne tikai es un Linda, bet arī

mēs, draudzē, iestāsimies par Tevi un tavu

draudzi Dieva priekšā aizlūgšanā, lai Kristus

Asins apsardzība jūs pasargā no tiem, kuri

nepazīst Kristu un nemīl Dievu, un nav par

to neko dzirdējuši. Un es ticu, ka tas, ko

esam atraduši kopīgā ticībā un mīlestībā uz

Dievu, ir tikai sākums tam, ko Dievs ir

sagatavojis priekš tiem, kuri Viņu no sirds

mīl un godā. Lūdzu nodod Kristus

Mīlestības sveicienus arī Aldim un Anitai,

Gogam un Mārai, Tamārai, Dainai,

Elīnai, Valdei, Dāmu komitejai, un visai draudzei. Pasaki, ka vēl joprojām nespējam noticēt tai cilvēku sirds mīlestībai uz Dievu un dzīvai ticībai, kuru pie jums redzējām. Un esam no sirds pateicīgi par visu, ko tik dāsni esam no jums saņēmuši.

**DIEVKALPOJUMI
SV. JĀŅA BAZNĪCĀ—HOMBUŠĀ**

SEPTEMBRĪ

Svētdien, 15. plkst. 10.00 – Dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

Svētdien, 22. plkst. 11.00 – Pļaujas svētku dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu. Pēc dievkalpojuma Pļaujas svētku sarīkojums.

Svētdien, 29. plkst. 10.00 – Dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu. **Pēc dievkalpojuma draudzes ārkartes pilnsapulce.**

OKTOBRĪ

Svētdien, 6. plkst. 10.00 – Dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

Svētdien, 13. plkst. 10.00 – Dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

Svētdien, 20. plkst. 10.00 - Kapu svētki, latviešu kapos, Rukvūdā.

Svētdien, 27. plkst. 10.00 – Reformācijas svētku dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu. Pēc dievkalpojuma referāts: "Sola Scriptūra"

NOVEMBRĪ

Svētdien, 3. plkst. 10.00 – Dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

Svētdien, 10. plkst. 10.00 – Dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

Svētdien, 17. plkst. 10.00 – Latvijas Valsts svētku dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

Svētdien, 24. plkst. 10.00 – Mirušo piemiņas svētdienas dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

DECEMBRĪ

Svētdien, 1. plkst. 10.00 - 1. Adventes svētdienas dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

Svētdien, 8. plkst. 10.00 - 2. Adventes svētdienas dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

DEŽŪRAS DIEVKALPOJUMOS

SEPTEMBRĪ

Svētdien, 15. I. Liepiņš

Svētdien, 22. U. Hāgens

Svētdien, 29. J. Trumpmanis

OKTOBRĪ

Svētdien, 6. J. Turmanis

Svētdien, 13. A. Kristovskis

Svētdien, 20. I. Birze

Svētdien, 27. J. Rīmanis

NOVEMBRĪ

Svētdien, 3. I. Liepiņš

Svētdien, 10. U. Hāgens

Svētdien, 17. A. Kristovskis

Svētdien, 24. J. Turmanis

DECEMBRĪ

Svētdien, 1. J. Trumpmanis

Svētdien, 8. I. Birze

ALTĀRA DEKORĒŠANA DIEVKALPOJUMOS

SEPTEMBRĪ

Svētdien, 15. D. Jansone/D. Timermane

Svētdien, 22. S. Fraser/L. MacPherson

Svētdien, 29. T. Koškina/V. Parcell

OKTOBRĪ

Svētdien, 6. K. Baumanes/S. Veidnere

Svētdien, 13. B. Liberta/R. Hāgena

Svētdien, 27. M. Timermane/A. Zodiņa

NOVEMBRĪ

Svētdien, 3. A. Medne/S. Graudiņa

Svētdien, 10. I. Mačēna/ I. Upīte

Svētdien, 17. R. Plikše/L. Vilciņa

Svētdien, 24. L. MacPherson

DECEMBRĪ

Svētdien, 1. T. Koškina/V. Parcell

Svētdien, 8. B. Liberta/R. Hāgena

Dievkalpojums Vullongongā

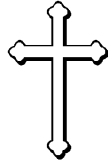
Svētdien, 13. oktobrī, plkst. 14.00 -

Pļaujas svētku dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

MĀCĪTĀJA ZINAS

NO MUMS ŠKĪRUŠĪES

Roberts Nīcmanis	+12/07/13	87
Elza Ronis	+16/07/13	101
Ludmila Jērumis	+28/07/13	101
Ira Koks	+29/07/13	84
Biruta Strazdiņš	+03/08/13	80

Kristus saka: "Mieru Es jums atstāju, Savu mieru Es jums dodu; ne kā pasaule dod, Es jums dodu. Jūsu sirdis lai neiztrūkstas un neizbīstas. ."

Apbedīšanas lietas.

Draudze iesaka un lieto *Trevor Lee and Son*.

Viņus var sasniegt katrā laikā zvanot:

(02) 9746 2949

Bībeles stundas

Notiek ceturtdienās plkst.10.00, draudzes dzīvoklī. Visi mīļi lūgti piedalīties.

Lūgšanas grupa

Svētdienas rītos, plkst.9.00—Draudzes dzīvoklī.

Svētrunas angļu valodā

Svētdienas svētrunas tiek pārtulkotas angļu valodā, un rakstiskā veidā saņemamas pie durvīm pēc dievkalpojuma. Tās arī atrodamas draudzes tīmekļa lappā.

Dievkalpojumu un referātu ieskanojumi

Visi dievkalpojumi, kā arī referāti tiek ieskaņoti uz CD un dažī uz DVD. Tos var iegādāties pie draudzes grāmatgalda vai mācītāja.

Pazinojums

Šī gada 14. augustā, sekojot Dieva vadībai, esmu atteicies no ALELDA (Austrālijas Latviešu Evaņģēliskā Luteriskā

Draudžu Apvienība) pārvaldes priekšnieka amata, kā arī izstājies gan no ALELDA, gan no LELBĀL. (Latviešu Evaņģēliskā Luteriskā Baznīca Ārpus Latvijas.)

Turpināšu kalpot Sidnejas ev.lut.latviešu draudzei, kā jūsu mācītājs, un esmu apņēmis kalpot jebkurai draudzei, kas mani aicina un kas vēlās pakalpojumus no manis.

Iemesls izstāties no LELBĀL, ir sadarbības sabrukums ar Baznīcas Virsvaldi, attiecībā uz Dieva Vārda izpratni. Mūsu baznīcas tēvs, Mārtiņš Luters pastāvēja uz Dieva Vārda vien, kā absolūtu patiesību, un tā arī es esmu apņēmis darīt.

Kalps un gans

Uz lūgumu paskaidrot, kāpēc esmu izstājies no Latvijas Evaņģēliski Luteriskās Baznīca Ārpus Latvijas (LELBĀL), sniedzu šo rakstu. Lēmumu izstāties pieņēmu pēc daudzām pārdomām un lūgšanām. Esmu bijis saistīts ar LELBĀL jau 33 gadus, un šo lēmumu neesmu patvaļīgi pieņēmis. Reizē mīlu Dieva Vārdu, kā arī latviešu tautu. Ņemu ļoti nopietni savu uzdevumu gan kā Dieva Vārda kalps, kā arī draudzes gans un rīkojos pēc savas sirdsapziņas un pārliecības. Mana personīgā vēlēšanās ir, ka katrs latvietis saklausītu evaņģēlija labo vēsti un kļūtu par atpestītu Dieva bērnu. Par Dieva bērnu kļuvis, tad lai pieaugtu par Dieva cilvēku, kas stāv stipri uz Dieva Vārda vien, un kura dzīve nes godu Dievam.

Mans Dieva dotais aicinājums ir sludināt evaņģēliju un kalpot kā mācītājam, galvenokārt latviešu cilvēkiem. Man latviešu tauta ir mīļa, un kā jau iepriekš rakstīju, turpināšu apkalpot savu iemīļoto Sidnejas draudzi, kā arī jebkuru citu draudzi, kas vēlās manus pakalpojumus.

Priecājos, ka pārrunās ar Kvīnslandes draudzi pēc kārtējā dievkalpojuma 17. augustā draudzes locekļi apliecināja savu vēlēšanos man turpināt viņus

apkalpot reizēs, kad viņu draudzes gans nevar. Tāpat saruna ar Vollongongas priekšnieku apstiprināja, ka draudze vēlās, lai es turpinu kalpot kā viņu mācītājs, kā līdz šim. Arī pievienojās Kanberas un Kraistčerčas draudzes.

Luterāņu baznīca iesākās, jo Dieva kalps Mārtiņš Luters ieņēma stāju par Dieva Vārdu patiesību. Viņš nepieļāva doktrīnas un prakses baznīcā, kas bija pret Dieva Vārdu. Viņš arī nenoklusēja, bet ieņēma drošu stāju, un Dievs viņu svētīja. Viņa sauciens bija *Sola Scriptura* – Dieva Vārds vien. Nekādā ziņā sevi nesalīdzinu ar Luteru, bet līdz ar viņu saku *Sola Scriptura*. Nevaru turpināt kalpot baznīcai, kas pieļauj svešas mācības, kas kompromitē Dieva Vārdu un kas neturas pie šī drošā pamata. Manas kalpošanas vadlīnija ir vienmēr bijusi un turpinās būt Pāvila izteiktais vārds Galatiešiem: „*Jo vai tad es tagad runāju cilvēkiem pa prātam vai Dievam? Jeb vai es cenšos cilvēkiem patikt? Ja es vēl cilvēkiem censtos patikt, tad es nebūtu Kristus kalps. Jo es jums apliecinu, brāļi: tas evaņģēlijs, kuru es jums esmu pasludinājis, nav cilvēku izdomāts. Es to arī neesmu saņēmis no kāda cilvēka, nedz kāds man to ir mācījis, bet Jēzus Kristus man to ir atklājis.*” (Gal.1:10-12)

Mācītājs ir reizē Dieva Vārda kalps un draudzes gans.

Mācītājs ir Dieva Vārda kalps. Mācītāja uzdevums ir paklausīt Dieva Vārdam visās lietās un to skaidri mācīt savai draudzei. Pats Dieva Vārds mums māca, ka „*Vispirms jums jāsaprot, ka neviens Rakstu pravietojums nav patvaļīgi skaidrojams, jo ne jau pēc cilvēka gribas pravietojumi tika pasludināti, bet tos runāja Svētā Gara vadīti Dieva cilvēki.*” (2.Pēt.1:20-21)

Problēmas rodas, kad mācītāji un baznīcas vadītāji sāk patvaļīgi iztulkot Dieva Vārdu un tā nozīmi grozīt, lai attaisnotu savas domas un vēlmes. Daudzas baznīcas un mācītāji kompromitē Dieva Vārdu patiesību, lai izpatiktu draudzes locekļiem un lai nekļūtu nepopulāri. To redzam skaidri pie

viendzimuma cilvēku attiecības jautājumiem. Dieva Vārds skaidri norāda, ka viendzimuma cilvēku seksuālas attiecības ir pret Dieva gribu, bet daudzas baznīcas pieļauj tās un attaisno, sakot, ka laiki mainījušies. Laiki varbūt mainījušies, bet Dieva Vārds nemainās. Tas tikai viens no daudziem piemēriem. Lai nerastos pārpratumi, es nekādā ziņā nenoraidu cilvēkus, kas ir homoseksuāli. Kā kristietis un mācītājs es mīlu visus cilvēkus, bet mīlēt cilvēku nenozīmē pieņemt vai attaisnot viņa grēku. Baznīca mīl katru grēcinieku, bet nostājās pret grēku. Ir svarīgi saprast to atšķirību. Piemēram, desmit baušļi mums māca, ka zagst un melot ir grēks, mēs to saprotam, bet mēs tomēr mīlam to cilvēku, kas to dara. Mēs katrs cīnāmies ar grēkiem, un baznīcai ir piedošanas vēsts katram, kas nāk pie Kristus grēku nožēlā.

Mācītājs ir arī gans. Gana uzdevums ir vadīt, barot un sargāt savas avis. Garīgos jautājumus gans nejaudā avīm, kur viņas vēlās iet, bet viņš ved viņas tur, kur ir labas ganības. Mācītāja uzdevums nav, lai pildītu draudzes locekļu kolektīvo gribu, garīgos un teoloģiskos jautājumos, bet lai ganītu avis pēc Dieva prāta un vadības. Tādēļ jau draudze aicina sev mācītāju, lai viņš māca un vada.

Lai reizē būtu uzticīgs Dieva Vārda kalps un labs gans savai draudzei, sapratu, ka man jāatdalās no LELBĀL, jo tās liberālā nostāja (uz ko norādīja gan prāveste Lauma Zušēvica, kā arī pats arhibīskaps Rozītis) nenes svētību. Daļēja paklausība Dieva Vārdam ir nepaklausība.

Nav arī iespējams sadarboties, kur nav uzticības un atbalsts. Septiņpadsmit gados kā Austrālijas Latviešu Evaņģēliski Luterisko Draudžu Apvienības (ALELDA) priekšnieks un prāvests nevienu reizi nesaņēmu pozitīvu atbalstu no arhibīskapa grūtajos jautājumos. Neesmu varējis saņemt tiešu un skaidru atbildi uz teoloģisku jautājumu, ko pacēlu vairākkārt. Uz šo pašu jautājumu saņēmu ļoti tiešu un skaidru atbildi no Latvijas Baznīcas

arhibīskapa Vanaga.

Esmu vienmēr bijis pilnīgi atklāts visās lietās, ko daru, saku un mācu. Baznīcās, kā jau visās organizācijās, ir sava politika, un man vienkārši nav vairs vaļas politiku dzīt.

Kaut gan savu atteikšanos no ALELDA un LELBĀL nosūtīju gan arhibīskapam, gan virsvaldes prezidijam, kā arī ALELDA pārvaldei š.g. **14. augustā**, pa e-pastu, līdz šai dienai, **3.septembra**, neesmu saņēmis nevienu atsaukumi ne no viena, izņemot mācītāju Daini Mārkovski. Tas norāda uz sadarbības trūkumu.

Neuzskatu šo atdalīšanos kā vienotības šķelšanu, jo vienotība nav un nebūs, kur nav kopēja apliecība un pakļaušanās Dieva Vārdam vien. Ceru, ka mana gatavība nostāties par Dieva Vārdu patiesību rādīs priekšzīmi un dos iedrošinājumu draudzēm un mācītājiem, kas vēlas apliecināt *Sola Scriptura*. Tas atbrīvo vēl ciešākai sadarbībai ar baznīcām un mācītājiem, kas apliecina *Sola Scriptura*.

Fakts, ka visi neesam vienas baznīcas locekļi, nekādā veidā netraucē sadarbību, un arī nav nekas jauns mūsu kontinentā. Savā laikā Melburnā bija divas draudzes, kas nesastāvēja ārpus Latvijas baznīcā. Nesen notikušajās Draudžu dienās Sidnejā kalpoja mācītāji no trim dažādām baznīcām, un bija svētīga sadarbība, jo visi trīs mācītāji bija vienoti savā pārliecībā par Dieva Vārda autoritāti mūsu dzīvē.

Lai Dievs svētī mūs un vada zāļainās ganībās!

Paskaidrojums un pārdomas

Latviešu laikrakstos parādījies raksts "*LELBĀL arhibīskapa paskaidrojumi par stāvokli Austrālijā.*" Arhibīskapa rakstā ir dažas lietas, kas rakstītas, kas atstāj lasītājiem iespaidu, ka ALELDA pārvalde, kā arī Sidnejas draudzes padome, ir kautkā nekārtīgi darbojusies.

Tas man pārsteidza un arī sāpina. Par visu manu priekšniecības laiku, no nevienas draudzes nedzirdēju sūdzības par manu vai ALELDAS valdes darbību. Regulāri

apmeklēju ALELDAS draudzes Austrālijā, noturot dievkalpojumus un palīdzēju kārtot dažādas lietas, ieskaitot jauno mācītāju sameklēšanu Melburnai. Rūpējos par to, ka draudzes nebūtu bez dievkalpojumiem. Tas nozīmēja, ka bieži vien, mūsu draudzei bija jāiztieks ar lasīto dievkalpojumu manās prombūtnes reizēs.

Kas attiecās uz kur Sidnejas draudze, (jeb vispār, kāda cita draudze), sūta līdzekļus: Tur arhibīskapam nav nedz teikšanas, nedz darīšanas. Tā ir iekšēja draudzes lieta. Mūsu grāmatas ir revidētas gan ar iekšējo revīziju, gan valsts revīziju, un viss vienmēr pirmklasīgā kārtībā. Sāpīgi, ka baznīcas vadītājs, izraisa šaubas par draudzes darbiniekiem.

Mūsu draudze šajā gadā ir sadalījusi savus ziedojumus tāda veidā, ka divas trešdaļas ir gājušas palīdzībai latvijai (galvenokārt bāreņiem) un viena trešā daļa misijas darbam Indonezijā.

Draudzes padome nolēma nesūtīt gadskārtējo maksājumu (\$3,300) LELBĀL un ALELDA'i bet šo summu noziedot misijas pasākumam Indonezijā, jo ticēja, ka tas nesīs lielāku svētību. Līdz šim vienmēr esam cītīgi sūtījuši gadskārtējās maksas ALELDA'i un LELBĀL. Šis mūsu ziedojums nesa lielus augļus, jo misijas pasākumā, kur arī man bija privilēģija piedalīties, apmēram tukstots dvēseles tika pestītas. Vesalas ģimenes saklausīja evaņģēliju un nāca pie ticības uz Jēzu Kristu. Indonezija ir pārsvarā musulmāņu zeme, un misija tur ir ārkārtīgi nepieciešama. Mūsu atbalsta svētība nav vārdiem aprakstama, bet Dievam zināma.

LELBĀL izdod lielas naudas summas uz sēdēm, un braucieniem, kas īsti neko daudz nedod, un nepalīdz evaņģēliju izplatīt, kas ir baznīcas galvenais uzdevums.

Apsvērums, no Austrālijas nesūtīt pārstāvi/pārstāvjus uz š.g. LELBĀL sēdi Jeruzalēmi bija, ka ietaupījam baznīcai prāvus līdzekļus (vairāk kā \$6000.-). Pārlasot protokolu no sēdes, skaidrs ka

pieņēmām pareizo lēmumu. Draudzēm paliek arvien grūtāk līdzekļus savākt, un jāsēj tos, kur tie nes svētīgus augļus.

ĪPAŠUMA LIETAS

Draudzes padome ir bijusi nodarbināta veicot nepieciešamus baznīcas remontus. Izdots aptūvēni \$10,000- uz remontiem, ko bija samērā steidzīgi jāveic.

“Skylight” virs altāra sāka ielaist ūdeni, un tāpēc bija jālabo. Atjaunoti stikli ārpusē, kā arī atjaunots rāmis un “flashing”. Pie reizes, arī parbaudīts “flashing” ap torni, un veikti citi jumta remontu.

Baznīcas jumta remontes

Spožās gaismas altāra telpā bija izdegušas. Tā kā augstākā gaisma, kas apgaismo lielo krustu, ir vairāk kā seši metri no zemes, bija elektrīķim janoīrē stalažas lai tiktu klāt. Gaismas atjaunotas ar “LED” gaismām, kas gan dārgas, bet sola kalpot vismaz 25 - 30 gadiem.

Lai Draudžu Dienu viesiem nebūtu jāsalst, tika noīrēti gāzes sildītāji Dievnamam. Tie reizēm bija tik efektīgi, ka daži sūdzējās ka bija pa siltu un tie bija pareizei jāizslēdz.

Jūlija mēnēsī, lielais vējš izgāzis “carport” sienu, un to būs jālabo.

Iegādāti divdesmit jauni galdi draudzes zālei. Vecie galdi, pārāk bieži jālabo un tie savu laiku nokalpojuši. Jaunie galdi ir no plastika, neviss koka materiāla un daudz vieglāk pārvietojami.

PADOMES PAZINOJUMS

Sidnejas draudzes padome, pieņēma sekojošu lēmumu, š.g.18.augusta sēdē:

“Draudzes padomes uzdevums ir rīkoties tā, lai draudzes locekļu intereses tiktu aizstāvētas, un lai draudze pildītu savu misiju.

Draudzes padome atbalsta sava mācītāja lēmumu izstāties no LELBĀL, un pievienojās viņa pārliecībai, ka draudzei turpināt saites ar LELBĀL nenesīs tai svētību. Lai nerastu šķēršļus turpmākai darbībai, draudzes padome nolemj pārtraukt savas saites ar LELBĀL.

Sidnejas ev.lut.latviešu draudze turpmāk darbosies kā neatkarīga draudze.”

Apsvērot, mācītāja lēmumu no LELBĀL izstāties, draudzes padome pieņēma augšminēto lēmumu. Padome, nevarēja saskatīt nevienu labu iemeslu turpināt sastāvēt LELBĀL. Laiki ir mainījušies, un ņemot vērā, kā LELBĀL darbojās, padome nesaredz nevienu pozitīvu iemeslu turpināt līdz darboties LELBĀL. Saites ar LELBĀL nedod draudzei nevienu atbalstu, gan ne garīgā, nedz praktiskā darbībā, bet drīzāk ierobežo. Raugoties nākotnē, būs lielāki izdevumi saistīti ar piederību pie LELBĀL, jo nākošo arhibīskapu vajadzēs atalgot.

Liela daļa LELBĀL sastāvošās draudzes, it sevišķi Kanādā un ASV, sastāv arī vietējās Sinodēs, un nav grūti saredzēt, ka eventuāli, LELBĀL sabrūkot, draudzes paliks uzticīgas iemītņu zemes sinodēm.

Draudzes ikdienīšķā darbībā, piederība pie LELBĀL neko nelīdz, drīzāk traucē, jo gan laiks, gan līdzekļi tiek tērēti, uz samērā neauglīgām lietām. LELBĀL, daudzus savus līdzekļus iztērē uz sanāksmēm un apspriedēm, kurām nav nekāds sakars ar

draudzes darbību, kā piemēram dalība Luterāņu pasaules federācijā, un pasaules baznīcas padomē (World Council of Churches). Šīs organizācijas ir vairāk politiski noskaņotas, nekā garīgi.

Draudzes satversme skaidri saka, ka draudze eksistē lai dotu iespēju latviešu sabiedrības piederīgiem, kas ir no luterāņu ticības, latviešu, angļu un citās valodās, praktisēt, piekopt un mācīties Dieva Vārdu, un luterāņu ticības pamatprincipus, kā arī noturēt dievkalpojumus, un citus reliģiskus aktus. Satversme paredz, ka draudze var pievienoties pie līdzīgām organizācijām, kā piemēram LELBĀL un Austrālijas luterāņu baznīcai, un arī var šīs saites pārtraukt. Padome nolēmusi, ka laiks pienāca formālas saites pārtraukt ar LELBĀL un ka draudzes interesēs ir darboties neatkarīgi.

Ņemot vērā, LELBĀL noskaņojumu pret Latvijas baznīcas arhibīskapu, dažādos jautājumos, draudzes neatkarība no LELBĀL, dod draudzei brīvību atbalstīt un sadarboties ar latvijas baznīcu, bez ierobežojumiem, vai saistītiem aizspriedumiem. Kopskatījumā,

solis izstāties no LELBĀL, ir pozitīvs un atbrīvo draudzi pilnīgāk darboties bez ierobežojumiem, un fināciālām saitēm.

Turpinam būt Latviešu Luterāņu draudze un priecājamies, ka mums ir ticīgs un uzticīgs draudzes mācītājs, kam tagad būs vēl vairāk laika nodarboties tieši mūsu pašu draudzē.

Eigits Timermanis - Draudzes Priekšnieks

Pārdomām:

Neapslāpējiet Garu, nenicinait pravietošanu; pārbaudait visu; kas labs, to paturiet! Atraujaties no visa, kas ļauns.

1.Tesaloniešu 5:19-22

Draudze ir izdevusi divas jaunas grāmatas:

TICĪBA IR DARBĪBAS VĀRDS

Prāv. Colvin S.MacPherson svētrunas

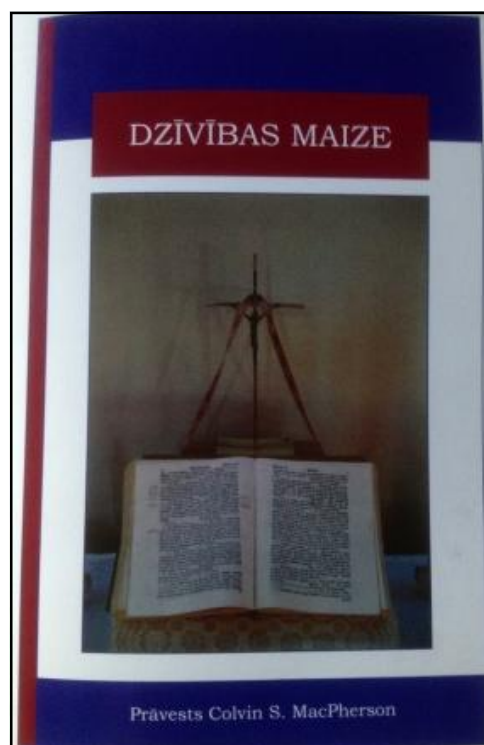
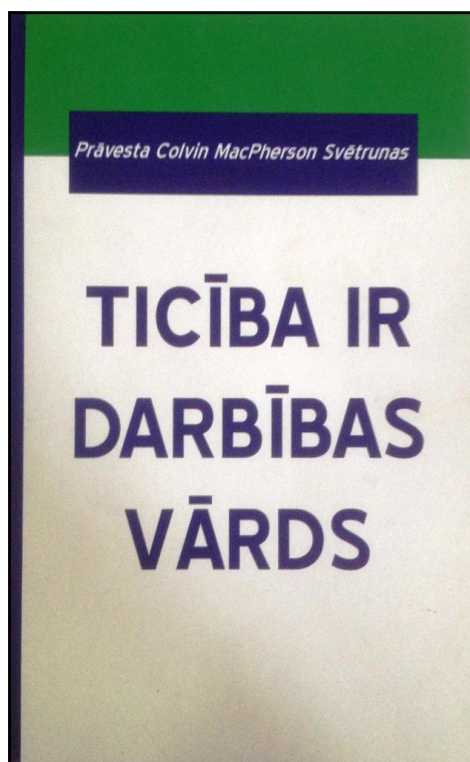
Cena \$12.00

DZĪVĪBAS MAIZE

Dieva Vārda izlase un svētrunas

Cena \$8.00

Tās var iegādāties no mācītāja vai pie draudzes grāmatgalda.

Draudzes izdotās grāmatas.

DRAUDZES DZĪVE BILDĒS

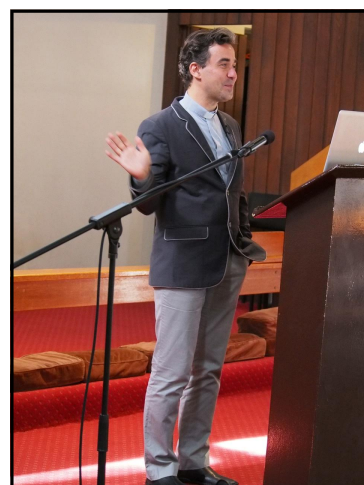
Mācītāja 50.g. dzimšanas dienu svinības

Draudžu dienas

Draudžu dienas

Draudžu dienas Sidnejā 2013

Draudžu dienas iesākās 9. augustā ar atklāšanas svētbrīdi Sv.Jāņa baznīcā, kuŗu teica prāvests Kolvins Makfersons (Colvin S. MacPherson). Viņš arī apsveica dalībniekus, kas bija ieradušies ne tikai no Jaundienvidvelsas, bet arī no Melburnas, Brisbenas un Adelaides un arī no Latvijas un Amerikas. Viesu referenti bija prāvests Kristis Kalniņš no Rīgas un mācītājs Aldis Elberts no Melburnas, bet no Austrālijas Latviešu Evaņģēliski Luterisko Draudžu Apvienības (ALELDA) Melburnas ev. lut. draudzes priekšnieks Eduards Lēmanis un Kvīnslandes draudzes priekšiece Māra Siksa un Baznīcas Virsvaldes garīgā viceprezidente, Latvijas Evaņģēliski Luteriskās baznīcas Amerikā (LELBA) priekšiece un Milvoku Trīsvienības draudzes mācītāja, prāveste Lauma Zušēvica. Ievada vārdi bija no Pāvila vēstules korintiešiem un Jāņa Atklāsmes grāmatas, kuŗā nosodīts remdenums, jo „ko es mīlu, to es pārmācu un pamācu” un „tad nu iekarsies un atgriezies!” Tā kā draudžu dienu vadmotīvs bija „Staigāšana garā”, tad par šo tematu runāja arī visās lekcijās. Temats ir plašs un nav iespējams visu ne pieminēt, ne atstāstīt, ne kopā savilkt, bet savu iespēju robežās tikai vēlos pieminēt lekcijās ievēroto. Pa starpam bija arī daudz dziesmu gan no dziesmu grāmatas, gan tās, kas īpaši sacerētas Latvijā, kuŗas visas arī te nevarēšu pieminēt, bet dažas attiecīgā vietā atzīmēšu.

Savu pirmo lekciju iesākot, prāvests Kristis Kalniņš īsumā arī pastāstīja par savām gaitām. Mācītāja gaitu viņš iesācis Cēsu Sv. Jāņa draudzē, pēc tam bijis 4 gadus Čikāgas Ciānas draudzē, no kuŗas atgriezies Latvijā un tagad ir Vecās Ģertrūdes baznīcas draudzē un arī Rīgas iecirkņa prāvests. Prāvestam Kolvinam Makfersonam viņš dāvināja jauno Bībeles tulkojumu latviešu valodā ar ierakstītu vēlējumu no 121. psalma „Es paceļu acis uz kalniem, no kurienes gan man nāks palīdzība” un vārdiem no M. Lutera dziesmas „Tam Dieva

vārdam nebūs rimt”. Pēc tam visi nodziedāja dziesmu „Nāc, Svētais Gars”, kuŗu tāpat kā citas Latvijas dziesmas pavadīja Kristis ar ģitāri.

Pieminot draudžu dienu mudi „Staigāsim garā”, Kristis Kalniņš teica, ka Kristus baznīca var pastāvēt tikai caur Svēto Garu. Dieva priekšā mums jānāk kā tukšiem traukiem, lai Viņš varētu katram no mums kaut ko iedot un tādēļ gribētos, lai mēs nāktu ar iztukšotu sirdi un lai tajā kaut ko saņemtu.

Otru lekciju teica Aldis Elberts, kas vispirms pastāstīja, ka pēdējos trīssarpus gadus kalpo austrāliešu draudzē, bet jau 2007. gadā sastapis Kristu Kalniņu Čikāgā. Draudžu dienām viņam dots temats par misijas darbu un liecināšanu, bet viņš sāksot ar liecināšanu. Katrs kristietis ir aicināts liecināt. Viens tāds liecinātājs bijis mocekļis un mācītājs Richards Vurmbrands (Richard Wurmbrand). Jāņa evaņģēlijā rakstīts par kādu aklo, kas bija neredzīgs piedzimis. Jēzus viņu padarīja redzīgu un teica: „ne viņš ir grēkojis, ne viņa vecāki, bet Dieva darbiem vajaga parādīties viņā. Tā aklais kļuvis par liecinieku. Pirmā vēstulē Timotejam 1:7-9 rakstīts: „Jo Dievs nav mums devis bailības garu, bet spēka, mīlestības un savaldības garu. Tad nu nekaunies liecināt par mūsu Kungu.” Mateja evaņģēlijā 28:18-20 Jēzus teica saviem atlikušiem 11 mācekļiem, lai viņi dara par mācekļiem visas tautas.

Tālāk Aldis Elberts stāstīja par misijas darbu, kas ir paplašināta liecināšana, bet vispirms pieminēja par latviešu pirmo garīgo atmodu, kas iesākās 18. gadsimtenā sākumā, kad Vidzemē ieradās Brāļu draudzes sludinātāji no Vācijas, kas mācīja dievārdus saprotamos un vienkāršos vārdos. Brāļu draudzes locekļi sevi dēvēja par brāļiem un māsām un mācījās pazīt burtus, lai varētu lasīt dziesmu grāmatu un Svētos Rakstus. Pēdējā garīgā atmoda bija atdzimšanas un atmodas kustība Latvijā, kad viņš 1984. gadā ieradies Mežaparka baznīcā, kas bijusi pilna ar jauniešiem.

Amerikāņu baptistu mācītājs Čaks (Charles=Chuck) Kellijs (it kā puslatvietis) rakstījis grāmatu „Dieva pārsteidzošais plāns”, kuŗā pieminējis Krievijas-Zviedrijas misijas prezidentu Ingemāru Martinsonu, kas uzrunājis krievu klausītāju auditoriju Rīgā 1990. gadā, aicinādams tos doties pie Āzijas musulmaņu tautām: turkmēņiem, uzbekiem, tadžikiem un citiem, lai tiem mācītu kristietību. Viņš teicis, ka līdz ar reliģisko brīvību dota reta izdevība doties uz Sibīriju. Martinsons pats bija ilgu laiku atradies Padomju Savienības melnajos sarakstos.

Pēc pusdienām bija otra Krista Kalniņa lekcija, kuŗas sākumā viņš turpināja Alda Elberta iesākto domu, ka mēs esam sūtīti par lieciniekiem, bet spēks, ar kuŗu varam liecināšanu panākt, nav mūsējais, bet Dieva spēks, jo Svētais Gars var izdarīt to, ko cilvēks viens pats nevar. Viņš gājis arī liecināt cietumniekiem, ko sākumā nav vēlējies darīt. Arī apustulis Pāvils sludināja citām tautām, dodams liecību par to, ko Dievs darījis viņa dzīvē. Par sevi Kristis Kalniņš pastāstīja, ka nav audzis kristīgā ģimenē. Kāds draugs viņu aicinājis uz baptistu baznīcu. Kad draudzes locekļi krituši ceļos, viņš bailēs izbēdzis no baznīcas, jo padomju vara brīdinājusi, ka nedrīkstot krist ceļos. Viņš dienējis arī 2 gadus padomju armijā. Kad māte aizsūtījusi viņam Jāņa evaņģēliju, viņš nolēmis kristīties un iesvētīties. Kad viņam teikts, ka bez iesvētes mācības nevar, viņš norādījis, ka neesot laika, jo nākamā dienā jāatgriežas armijā. Tad viņš tomēr iesvētīts, kad apsolījis, ka ies iesvētes mācībā pēc atgriešanās no armijas. To tad arī darījis 1991. gadā. Mācības vadījusi Skaidrīte Bikova. Kaut gan vēlējies kļūt par teātra režisoru, klausījis padomam kļūt par mācītāju. Tomēr pagājuši 9 gadi, līdz viņš ordinēts par tādu. Bija jānotiek īstam pagriezienam, līdz radusies apņemšanās. Vēstulē galatiešiem 5:22 pieminēti gara augļi: mīlestība, prieks, miers, pacietība, laipnība, labprātība, uzticamība, lēnprātība, atturība. Latvijā katru ceturtdienu mazgājis

kājas draudzes locekļiem, kas sākumā licies grūti. Bet arī tā ir staigāšana garā, ļaušanās Dieva gaismai sevi vadīt.

Pirmās dienas noslēgumā bija prāvesta Kolvina Makfersona pārdomas. Te pieminēja Jēzus kārdināšanu tuksnesī, ko darījis velns. Bet Jēzus teicis, ka stāv rakstīts, lai nekārdina. Ir arī teiciens, nespēlēt šachu ar velnu. To der atminēt, lai neielastos sarunās ar, piemēram, kārdinātājiem tirgotājiem. Jo ilgāk runās ar tiem, jo būs mazāka pretestība. 39. psalmā rakstīts: „Es uzmanišu savu ceļu, lai negrēkoju ar savu mēli. Es uzlikšu iemauktus savai mutei, kamēr bezdievīgais vēl manā priekšā”.- Vakarā tiem, kas to vēlējās bija kopējas vakariņas ar 22 dalībniekiem. Dievārdus pirms azaida teica Sidnejas draudzes priekšnieks Eigits Timermanis.

Otro dienu, 10. augustu, iesāka Aldis Elberts ar svētbrīdi un tajā īpaši ar 5. nodaļas 25. pantu no Pāvila vēstules galatiešiem:”Ja dzīvojam garā, tad arī staigāsim garā.”. Šajā staigāšanā ir 3 soļi. Pirmo varam saukt par Brīvības soli. Kristus ir mūs atsvabinājis. Lai kāds tu nebūtu grēcinieks, Dievs tevi mīl. Otrais solis ir Miršanas solis, jo no vecās miesas ir jāatsvabinās, un Dievs grib jaunu radīt. Trešais solis ir Dzīvības solis, jo jāstaigā Jēzus pēdās, jāstaigā garā – jaunā dzīvē. Sekoja Krista Kalniņa lekcija, kuŗā viņš pieminēja sapni, kādu redzējis pirms došanās uz Čikāgu. Kāds ezers bijis pilns ar tīkliem, bet tie pilni ar sapuvušām zivīm. Katram no mums dota brīva griba, bet tas nenozīmē darīt visu, kas ienāk prātā. Nav īsta garīga dzīve, ja nenotiek attīrīšanās. Sevis nojaukšana ir sevis uzcelšana no jauna materiāla. Pāvils teicis vēstulē korintiešiem, ka viņš dēstījis, Apollo aplaistījis, bet tikai Dievs devis spēku augšanai, tādēļ nav cildināms ne dēstītājs, ne laistītājs, bet Dievs, kas audzē. Un tas ir Svētais gars. Cilvēks ar brīvo gribu var darīt miesas darbu, bet tikai ar Svēto Garu var darīt dievišķīgo darbu.

Krusta zīme ir Dieva mīlestības

apliecinājums, bez Svētā Gara cilvēks krustā tikai ar bailēm.

redz tikai apsūdzību. Bez Svētā Gara neredzam draudzē ģimeni. Lauvas, uzbrūkot mēģina atšķelt vienu no otra, lai atšķeltais kļūtu nespēcīgs un viens pats. Bez Svētā Gara nav piedošanas. Kā Kristus piedeva, tā piedodiet viens otram Kristus dēļ.

Savā otrā tās dienas lekcijā Kristis Kalniņš pieminēja baznīcas tēvus, jo nav jau M. Luters vienīgais, kas rakstījis. Sakarā ar sapuvušām zivīm viņa sapnī, izskaidrojums būtu, ka ar tām domāti tie, kas gan pieder baznīcai, bet no tās izspieduši Svēto Garu. Teicienā „daudz aicinātu, bet maz izredzētu”, izredzētie ir tie, kas atbild Dieva aicinājumam. Rakstos teikts, ka nevar piedot tiem, kas zaimo Svēto Garu. Svētā Gara zaimošana notiek tad, kad neļaujam Svētam Garam darboties mūsu dzīvē. Līdz debesu valstībai viens solis, līdz ellei divi. Nekad nav par vēlu paklausīt Svētajam garam. Pāvila vēstulē galatiešiem 3. nodaļā ieteikts tiekties pēc tā, kas augšā.

Kas notiek ar puķēm, ja tās nelaista? Tās novīst un sakrīt putekļos.

Lekcijas laikā arī visus klausītājus sadalīja 3 grupās, kurās mācītāju vadībā pārrunāja un iztīrāja dzirdēto.

Pirmās daļas beigās un pirms pusdienām, prāvesta Kolvina Makfersona aicināta, prāveste Lauma Zušēvica teica lūgšanas vārdus, bet pēc pusdienām pateicās par pacienāšanu draudzes dāmām un deva dāvanu dāmu kopas priekšniecei Tamārai Koškinai.

Savu otro lekciju, ko Aldis Elberts nosaucis par Bībeles stundu, viņš teica pēc pusdienām. Vēstulē romiešiem Pāvils teicis, ka taisnais dzīvos no ticības, bet citur, ka grēka auglis ir nāve, bet Dieva balva – mūžīgā dzīvība. 7. nodaļas 19. pantā teikts, ka labo, ko gribam, nedarām, bet slikto, ko negribam, to darām. Šis vēstules kalngals ir 8. nodaļā, jo 15. pantā rakstīts „jūs esat saņēmuši dievbērības garu, kas mums liek saukt Aba –tēvs.” Visi esam Dieva bērni, ne tā kā citās reliģijās, kur Dievam var tuvoties

Lekcijām sekoja Vitas Kristovskas intervijas, vispirms ar Aldi Elbertu, kas pastāstīja, ka viņa tēvs bijis skolas pārzinis Mineapolē, Savienotās Valstīs. Vispirms Aldis studējis tautsaimniecību, bet pēc tam teoloģiju. Divus gadus bijis par mācītāju Kalifornijā, pēc tam aicināts par mācītāju uz Austrāliju, kur Melburnā bijis Sv. Krusta draudzē, kur bija daudz jauniešu. Bijis sāpīgs gadījums, kad bijis liels jauniešu atbalsts, bet viņa darbība pārprasta. Tad radās dziļāks aicinājums iet sludināt citai tautai. Bībeli nevar mainīt, jo Dieva vārds nemainās. Par atšķirību latviešu starpā varēja pastāstīt gadījumu, kad kāda kundze no Austrālijas Mārtiņa ballē Čikāgā viņam atsegusi dalībnieku maskas. Latvijā tik daudz masku neesot. Viņš arī pastāstīja, ka pēc dažām nedēļām apmeklējot Filipīnu salas.

Kristis Kalniņš ir komponista Imanta Kalniņa dēls. Tēvs aizgājis no ģimenes, bet vēlāk lūdzis dēla piedošanu. Latvijā daudz gadījumu, ka vispirms kristas bērni, bet pēc tam vecāki. Par baznīcas tēviem teica, ka no viņiem mācāmies garīgo ceļu. Ir derīgi lasīt dzīves stastus par māti Terēzi, Asīzes Francisku, Augustīnu un citiem, kas esot garīgie chirurģi un dvēseļu pazinēji.

Dienas noslēgumā Linda Makfersona pastāstīja par jaunām Kolvina grāmatām, kurās viņa pārrakstījusi uz datora. Kolvins pats paskaidroja, ka nav zinājis, kad grāmatas iznāks. Bībelē ir vienkārša un skaidra valoda, tādēļ arī viņš nav nācis ar augstu valodu. Vienā grāmatā ar nosaukumu Ticība ir darbības vārds ir sakopotas 15 svētrunas, bet otrā ar nosaukumu Dzīvības maize, jau otrā izdevumā ir Dieva vārdu izlase, lai mudinātu lasīt Bībeli, un ar dažām svētrunām. Abu grāmatu izdošanu svētīja Aldis Elberts, bet dienu noslēdza ar dziesmu Kas esmu es.

Draudžu dienu dievkalpojumu 11. augustā iesāka ar Asīzes Franciska dziesmu Pacieliet balsis, slavējiet, Dzīvības Kungu godiniet. Dieva vārdu lasījumu ievada

liturģijā, ko vadīja prāvests Kolvins Makfersons, iesāka ar 33. psalma 12.-22., kuŗu nolasīja Linda Kalniņa, bet Lūkasa evaņģēlija 10. nodaļas 21.-28. lasīja Anita Elberte. Svētrunu teica Kristis Kalniņš, izvēloties tēmatu no Pāvila vēstules ebrejiem, 12. nodaļas 7.-13., kur pieminēta Dieva pārmācība mums kā pret bērniem. Pārmācības nav patīkamas, bet tās nes svētību. Zemes dzīve ir kā nepārtraukta pārmācību rinda. Ciešanas ir spēks, kas darbojas pretim ļaunumam. Lūgšanu teica Aldis Elberts, bet pie dievgalda Kolvins Makfersons ar Kristu Kalniņu.

Dievkalpojumam sekoja draudžu dienu noslēguma pusdienas draudzes namā, par kuŗām prāvests vēlāk pateicās draudzes dāmu kopai, bet mācītājiem pasniedza dāvanas par piedalīšanos draudzes dienās. Arī viņam pašam pasniedza kādu dokumentu, kas redzams uz fotografijas. Dalībnieki vēl kādu laiku pakavējās Draudzes namā, turpinot iesāktās pārrunas un fotografējoties. Ar to arī beidzās ļoti intensīvās Draudzes dienas ar interesantām lekcijām, piemēriem no pašu lektoru personīgās dzīves un Bībeles pantu izgaismojumiem un izskaidrojumiem, kas tos padarīja saprotamākus. Juris Krādziņš

SVARĪGI DATUMI

Svētdien, 22. septembrī - Pļaujas Svētki.

Svētdien, 29. septembrī - Ārkārtes Pilnsapulce. (Sasaukta lai noskaidrotu draudzes atbalstu, vai noraidījumu padomes rīcībai, sakarā ar piederību LELBĀL un ALELDA).

Svētdien, 20. oktobrī - Kapu Svētki.

Svētdien, 17. novembrī - Valsts Svētku dievkalpojums.

Svētdien, 24. novembrī - Mirušo Piemiņas diena.

Draudzes mācītājs

Colvin S. MacPherson

Pieņem draudzes locekļus draudzes kancelejā pirms un pēc dievkalpojumiem. Citās reizēs, ieskaitot vakarus, pēc vienošanās.

Draudzes kancelejas telefons

(02) 9746 1934 **Fakss** (02) 9764 3318

Adrese 30 Bridge Road, HOMEBUSH, 2140

Draudzes E-pasts

sidlatvdraudze@ozemail.com.au

Draudzes tīmekļa adrese:

www.sydneylatvianchurch.org.au

Draudzes mācītāja mājas adrese

9 Beaumaris St, Enfield, 2136

Telefons (02) 97153424

Mobilais telefons 0412 024 476

E-pasts cpherson@optusnet.com.au

Draudzes priekšnieks

Eigits (Goga) Timermanis

271 Hudson Pde, Clareville, 2107

Mājas tel. 99182306

Mobilais 0414 479 001

E-pasts timermanis@ozemail.com.au

Dāmu komitejas priekšniece

Tamāra Koškina

69 Wyomee Ave, West Pymble. 2073

Telefons (02) 9449 3716

Mobilais 0421 320 870

E-pasts tamarakosk@iinet.net.au